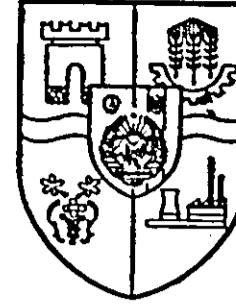

Acăia rosie

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Arad, anul XXXVI

Nr. 10353

4 pagini 30 bani

Duminică

9 septembrie 1979

CTIUNELE CEA MAI IMPORTANTĂ ÎN AGRICULTURĂ ESTE ACUM

Strîngerea recoltei

Pasind" vina de la unul la altul, produsele se depreciază

Zile trecute, la Iratoșu, am întrăit în părțile din păcate, să auzesc discuțiile care normal și trebuie să aibă loc. Este de seput că necorelată cu corăspunzătorul recoltatului cu sfeclă de zăbăr, astfel că se depreciază, fiind nevoie să facă apel la elevii scolii a localitate pentru a sorta rădăcinele, întăritându-le pe cele predate. Cum să ajuns alici? Cooperativa din Iratoșu este o cunoștuță cultivatoare de zăbăr, având o suprafață de peste 300 hectare. În fața de a se grăbi recoltatul, nu sunt măsuri de utilizare a jocurilor mecanice. Dar la un moment dat acestea au adunat o cantitate mare de sfeclă cărora boacele de transport nu îi au în față, astfel că surprinzător! În cadrul unei cantități de 20 tone de zăbăr, pierderile evaluate sunt de peste 50 la sută. Conducătorul acuză întreprinderile de industrializare a zăbarului care nu a asigurat suficiente mijloace de transport acestuia la rândul ei. „Pacea-via la cooperativă susținând le-oferit, dar aceasta nu a putut fi realizată de lucru la întreprindere. Cet este că tot căutându-se nod în papură, sfecla s-a

A. DUMA

Muncă fără răgaz

Cooperatorii din Grăniceri, împreună cu mecanizatorii, depun în aceste zile eforturi sustinute pentru a grăbi lucrările agricole de toamnă. S-a recoltat mecanic sfecla de zăbăr de pe cele 30 hectare planificate iar manual de pe 70 hectare. Arăturile pentru înșământările de toamnă au fost executate pe 450 hectare, iar pe alte 60 pentru cultura sfeclă de zăbăr din anul viitor. Cu bune rezultate se acționează și la pregătirea terenului pentru înșământările de toamnă. Fertilizarea cu îngrășăminte fosfatice s-a realizat pe 230 hectare iar cu quinol de grajd pe 70 hectare. Incorporându-se peste 2500 tone. Să continuă înțens recoltarea răsilor și ardeilor gozoșari precum și a celor 20 hectare cultivate cu cartof. În continuare se recoltează porumb peatră siloz. Înghinerul M. Hosu, ne vorbește cu satisfacție despre hărnicia cu care muncesc cooperatorii Silvia Selejan, Zenoviu Suciu, Mihai Schrifter, mecanizatorul Gh. Frățilă folosind din plin orele bune de lucru pentru a strânge la timp și fără pierderi recolta bogată din acest an.

PETRU BOTĂȘIU,
coresp.

Grape uitate acasă

În dorința de a sprijini ritmul lucrărilor de arături, mecanizatorii de la S.M.A. Aradul Nou s-au deplasat zilele trecute în consiliul agroindustrial vecin, la cooperativa agricolă din Chesiș. Un număr de 12 tractoare au intrat cu plugurile în brazi să le lipsească ceva. Anume grapele care să mărunțească solul, unică absolut obligatorie la arături pentru înșământări, cum prevede, de altfel, tehnologia de lucru. Cind mecanizatorii au început să atragă, nici ing. Toma Casian, șeful fermei, care era de față, n-a luat măsuri să se atâzeze grapele la pluguri, aşa că cele 40 de hectare arate trebuiau discutite. O lucrare în plus care înseamnă pe lângă timp pierdut consum suplimentar de motorină și bineînțeles, banii pentru plata discutării. Acum întrebarea care se poate face: cine suportă costul neglijenței? Dându-și seama de greșeala comisă, a doua zi conduceția S.M.A. Aradul Nou a adus grapele necesare celor 12 tractoare.

O muncă în plus fac acești elevi la cooperativa agricolă 1. I.A.S., sortind sfecla de zăbăr depreciază.

Spiritul gospodăresc aflat în suferință

Ce timp util, tovarășe! ar putea să ne interpeleză cititorii. Unitate agricolă, campanie mare și se merge la ora 8?

Da, zicem noi, la 8, cu mașina întreprinderii pe post de taximetru, pe benzina sănătoasă.

În circulația rutieră pe drumurile județului

Așa da!

Nu. Categorie nu. Așa că astăzi este vocea opiniei publice.

Aveam însă, din păcate și alte motive. Următoarea, de pildă.

UN MEDIC DE SAPTE TONEI

Autoturismul 1-AR-6158 rulă spre climpuri. Mergea să aducă un mecanic de la combiniile din cimp fiindcă la centru era mare nevoie de pricoperea lui. Urgență mașina cu cel mai redus consum — și bine, am zis noi.

Mai încolo — cum pe același traseu, alt mijloc de transport tot la I.A.S. Pececa. Distanță camionul

de 7 tone (21-AR-1263, sofer Gh. Gabor, ora 10,30) aleargă în căutarea unui medic veterinar care să avizeze expedierea a ceva carne, tocmai bună de stat la frigider. Cine crede că, aflat alături de sofer, a încercat să ne lămu-

rească de necesitatea acestor căutări a medicului cu camionul de 7 tone? Nici mai mult, nici mai puțin, decât directorul comercial al I.A.S., tovarășul Dumitru Velici. Ar mai fi ceva de comentat?

MĂSURĂ CU VALOARE DE DOUĂ CEPE DEGERATE

Cind un camion de 3,5 tone care avea cu numărul 21-AR-1315 aparținător de C.A.P. „Ogorul” Pececa — condus de I. Stefan, pleacă după ceapă, te aștepți să aducă din cimp cei puțini trei tone și 1/2. Eroare. Vehiculul mergea linistit după ora 10 din zi, la C.I.F., să aducă... două lădiile cu

Productivitate dublă

Hotărîți să întimpine cel de-al XII-lea Congres al partidului cu noi și importante succese în muncă colectivă. Întreprinderile forestiere de exploatare și transport a trecut recent la acțiuni concrete de modernizare a platformelor de preindustrializare a lemnului. Pentru început lucrările au fost demarată la explorații din Vîrfurile, Gurahonț, Sebis și Tîrnova. Mecanizarea procesului tehnologic va conduce la dublarea productivității muncii, astfel că de la o producție de 5 metri cubi/om în opt ore se va ajunge la o producție de 10 metri cubi/om în opt ore sau chiar mai mult. Odată cu aceasta se va schimba spre o specializare pe sortimente. Astfel, platforma Vîrfurile va fi specializată pe lemn de celuloză și lemn cojit, iar la Tîrnova și Gurahonț se va prelucra lemnul subțire.

Tesătoarea Liliana Biclea de la Întreprinderea textilă își depășește luna de lună planul în medie cu 5 la sută.

Câtă energie investiții pentru economisirea energiei?

Cu generalități nu se poate reduce consumul

Aparent s-au întreprins multe măsuri. Tovărășul Ioan Nicu, președintele comitetului sindical al ne-a vorbit despre preluarea, în toate grupurile sindicale, a decretului privind stabilirea unor măsuri pentru gospodărirea judicioasă și reducerea consumului de energie și combustibil, concomitent cu evidențierea sarcinilor ce revin fiecarui om al muncii la locul lui de producție. Tovărășul Iuliu Bojte, șeful componențialului producție, ne spunea că a participat la strângerea tuturor consumatorilor „parazitari” din întreprindere — resursele pentru cafea. Am văzut și planul de măsuri pentru reducerea consumului energetic, redactat, ce e drept, în termeni foarte generali, dar care prevede economii. Si cu toate că acesta, în luna august, întreprinderea de industrializare a cărnii a depășit cota planificată de energie electrică cu circa 26 la sută. Dacă mai adăugăm că în această lună unitatea avea obligația să reducă consumul cu cel puțin 10 la sută față de cota stabilită, înseamnă că depășirea se ridică la circa 40 la sută. Am purtat o discuție pe acestă temă și cu directorul întreprinderii, tovarășul Valer Mureșan, care bine documentat în problema ne-a prezentat și cîteva căi posibile de reducere a consumului energetic. Spunem posibile deoarece, deocamdată, ca și în planul de măsuri, sănătoase tot la modul general, deci tot ca niște posibilități sără înșă a avea o finalizare precisă. Cine trebuie să stabilească finalitatea? Evident, comisia energetică. Există această comisie? O decizie internă din 21 martie a.c. ne spune că a fost reactualizată și că e formată din nouă membri. Dar cu ce se ocupă, ce face, de fapt, această comisie? Din investigațiile noastre rezultă că acest organism există doar pe hîrtie cu toate că membrii ei, prin funcțiile pe care le îndeplinește, se întîlnesc destul de des. Nu se poate spune că n-au existat preocupări pentru reducerea consumului de energie. Doar că ele s-au manifestat ca preocupări ale oamenilor muncii din diverse compartimente, funcționale sau de producție, nu ca preocupări ale unei comisii cu o vizion amplă asupra întregii unități capabile să elaborze sau să angajeze elaborarea unor studii de către cadrele de specialitate.

Impreună cu tovarășul Alexandru Ambroș, secretarul comitetului de partid, am vizitat abatorul din Arad, sectorul care a înregistrat cea mai mare depășire a repartiției (37 la sută). Am văzut măsurile luate pînă acum: rationalizarea luminatului, rationalizarea funcționării compresoarelor

T. PETRUȚI

(Cont. în pag. a III-a)

La închiderea ediției — pe glob

• Necesitatea creșterii influenței și participării constructive a mijcărilor de nealiniere la soluționarea democratică a marilor probleme internaționale, a consolidării unității și solidarității statelor nealiniante — a continuat să caracterizeze cuvintările rostite de șefii de stat și de guvern, de ceilalți vorbitori, în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Havana.

• Trecerea ciclonului „David” prin Haiti a provocat moarte a 8 persoane, precum și mari pagube materiale.

(Cont. în pag. a III-a)

Un statornic prieten al Aradului

— Stimale învățători profesori, de mai bine de 10 ani vă numărăți printre oamenii de cultură din țara noastră care răspund cu amabilitate, de fiecare dată, invitației de a conferea în fața publicului Universității cultură-științifice pe diverse teme din istoria culturii naționale și teatrului universal. Ce sentiment vă animă în cadrul acestor întâlniri?

— Încă de la prima întâlnire cu Aradul m-am simțit puternic atrăgut de atmosfera culturală a acestui oraș, de viața școlilor de aici, de publicul Universității cultură-științifice și, în general, de un interes discret, dar profund pe care-l simt în întreaga obște săracă pentru cultura, atât sub aspectele ei românești, cit și sub aspectele ei universale.

— Dispuneți de o activitate didactică și științifică deosebit de bogată. Ce ne puteți releva despre formația dv. Intelectuală?

— La cel 72 de ani potunci cu 50 de ani de carieră didactică. În prezent, desigur nu mai sunt profesor activ, sunt profesor consultant, poi arăta că mă simt la fel de integrat învățământului românesc ca și în tinerete, conduc foarte multe doctorate. De-a lungul anilor am avut prilejul să reprezint do nenumărate ori cultură românească la diverse congrese în străinătate, și, totodată, am avut sentimentul că trebuie să apărăm și să înălțăm culturile glandură și sensibilității românești. În întreaga mea activitate m-am considerat un autentic produs al școlii românești. Sunt craiovean, am absolvit liceul „Frații Buzău”, unde am avut șansa de a avea dascăli de notorietate didactică și științifică, ca de asemenea și la Facultatea de științe

filozofie din București. Păstrez cu deosebită recunoștință imaginea profesorului Dimitrie Gusti, la care am trecut doctoratul, devenind apoi coautor la un tratat de cetică.

— În ce cadru v-ați inceput cariera didactică?

— La liceul „Gheorghe Lazăr” din București. Îmi aduc aminte, că, desigur, erau foarte tineri, în momentul cind liceul a împlinit vîrstă de 75 de ani, am scris istoria acestui important lăcaș de

Interviu cu prof. univ. dr. docent ION ZAMFIRESCU

cultură al Invățământului nostru secundar. Trecând apoi în Invățământul universitar mi-am imbuscăt permanent evenimentul preocupărilor științifice în funcție de cursurile pe care le-am sărit de-a lungul anilor. Am fost primul ocupant oficial al catedrelor de filozofie cultură și filozofie istorie la Universitatea din București, catedră similară cu cea pe care a desfășurat-o Lucian Blaga la Universitatea din Cluj. În urma unor transformări de structură în viața noastră universitară m-am orientat spre cursurile de literatură comparată și cele de literatură universală.

— În ce s-a materializat bogata dv. activitate științifică în cadrul catedrelor pe care ați condus-o?

— Am dat la liceală trei volume din Istoria universală a teatrului. Volumul al IV-lea se află în lucru. El va cuprinde secolele XVIII-XIX. Volumul al V-lea cred că nu voi mai putea să-l realizez. Deocamdată, altă apărare arcul istoric, nu mai poate un singur om să scrie istoria teatrului.

lui contemporan, deoarece lucrarea ar implica extraordinar de multe aspecte.

— Cum vedeți, la cei 72 de ani, cele trei volume din „Istoria universală a teatrului” pe care le-ați publicat?

— Aceste cărți nu sunt lucrările unui teatrolog. Eu nu cunosc lumea de teatru, culisele, nu sunt cronicar dramatic. Am scris o istorie a teatrului ca pe o istorie a ideilor și a culturii, accentul căzând pe literatura dramatică și nu pe spectacol în sine.

— Ce ne puteți destăinu despre preocupările dv. referitoare la drama istorică națională?

— Am scris un studiu de 60 de pagini referitor la drama istorică națională care va apărea în cursul acestui an într-o culegere mai largă în Editura Academiei. Eu mă ocup în mod deosebit de drama istorică contemporană. Într-un fel porneșc de la succesele obisnuite în ultimul timp în același direcție în urma elverescentei generale de Festivalul național „Cintarea României”. Cind ajung la prezentarea sentimentului de independență în istoria poporului român, cau să trăiez și să analizez idei ce se inseră ca o stare permanentă de consiliință românească, indiferent dacă mă refer la Horea, la Avram Iancu, la revoluția de la 1848 sau la răscossa țărănilor de la 1907.

— Ce planuri aveți în viitorul apropiat vizând Aradul?

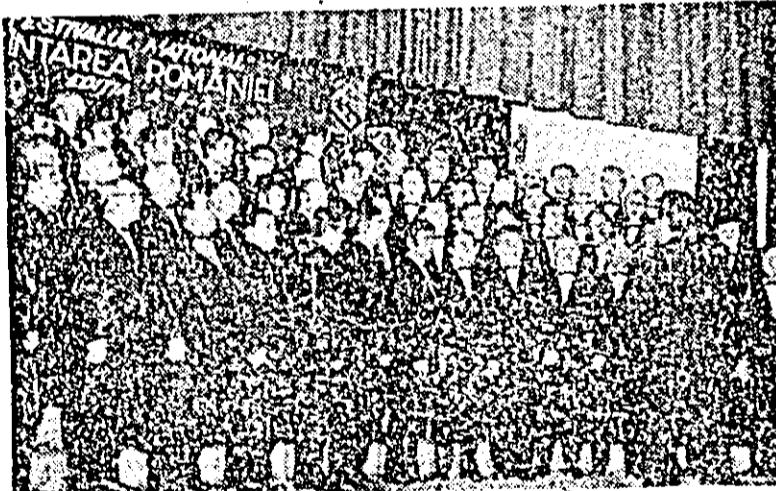
— Doreșc să mă reîntilnesc încă mai repede, în cursul acestei toamne cu entuziasmul public al Universității cultură-științifice, cu elevii unui liceu sau cu oamenii ai muncii în cadrul unui club muncitoresc din vecchia vatră de cultură a orașului de pe Mureș.

— Vă mulțumim.

Discuție consecnătă de EMIL ȘIMÂNDAN

Nedee la Birchis

Duminică, 9 septembrie, începând cu ora 10, în comuna Birchis va avea loc tradiționala nedee. Își dau concursul formalități artistice participante la ediția a II-a a Festivalului național „Cintarea României” din cadrul consiliului unic agroindustrial Săvârșin. Într-o același amintim grupul vocal din Birchis, tarasurile și dansurile mixte din Birchis, Căpâlnaș și Bata, flulerășii din Roșia, obiceiul de nuntă din Săvârșin etc.

In marea citadelă industrială a constructorilor de vagoane se desfășoară o elverescentă activitate cultural-educativă. Înțează și activează aici diverse formații artistice de amatori care s-au afirmat, de-a lungul anilor, la numeroase concursuri și festivaluri la care au luat parte, cucerind numeroase distincții. Ceea ce e înșă mai important, ele activează continuu, pregătesc și prezintă numeroase programe în fața colectivelor de muncă din sectoare, pe scenele căminelor din localitățile județului, bucurindu-se de o largă apreciere.

IN FOTOGRAFIE: corul bărbătesc al I.V.A., una dintre reputatele formații artistice ale întreprinderii, pe scenă ediției a II-a a Festivalului național „Cintarea României”.

Foto: ST. I. SIMON

O reușită sezoană literară

Din inițiativa Casel orășenesc de cultură Sebeș, sub îndrumarea metodistă Maria Vanci, recent membră a cenuclului literar „Doine Crișanul” s-a înființat la Tebea cu ghidul popular Teodor Dragoș, participant la Adunarea de la 1 Decembrie 1918 de la Alba Iulia, care prin cuvinte calde a evocat elteva momente din istoria paștelui.

A urmat o sezoană literară, la care și-au dat concursul cenuclii literari Elena Roșca, Vitalie Munteanu, dr. Florin Birneșiu, Dan Filivăs, Vasile Sărăndan și Stefan Doncea.

Întâlpirea a continuat cu un spectacol de muzică și poezie intitulat „Cîmpia în Apuseni” la care și-au adus contribuția un grup de recitatori și soliști de muzică folk al Casel orășenesc de cultură din Sebeș. Cu acest prilej s-au remarcat artiștii amatori: Zoe Blindea, Eleonora Dobrel, Dumitru Bahneanu, Mariana Condea, Dan Filivăs, Elena Filip, Maria Vanci.

Întreaga acțiune s-a bucurat de un frumos succes.

VASILE FILIP,
subredacta Sebeș

Delta-n amurg

Am lăsat fluviul în urmă și prin canale cu ochiuri verzi lotca ne optiope de alt iarm, uluitar în Istrumecția lui sălbătică. Delta în amurg, e o cete de pace străjuită de săbiile stufului și soartele e un pește roșu în apă.

Seară visiște alături de noi și lotca curge ca pe un fir de poveste. Băilele și scăpsele ierusal cu irizări de opal și-o liniște aproape materială ne învelește umerii ca o cîrgă de lind colorată, numai elte un stică își cheamă puii-n casă și-o familie de lîsile trece netulburăt aproape de noi.

Lăsăm vislele, ca două liniguri mari de lemn, să plecase singure și currentul ne poartă ușor ca-ntr-o oglindă miraculoasă și nu stim unde este hotarul dintre vis și realitate.

Pescarul-gazdă face și amurgul î se încurcă în barbă ca într-un năvod, dar plin ochi și clipă oglinzie.

Apol, cind luna și-din bălită cu nulere și vislă din nou, plină mitos de feturi și egretele albe ca un bătrânețe prin văzduhul său delta se coboară-n rînd pe atipă de vis și poartă murmurînd în rînd.

„Pe-un picior de plină de tui, pe apă de rînd.”

Cîmpia pentru pămîntul meu

Jur pe mortime — pe ce am mai sănătate
Pe zârtiște, pe doină și pe coasă
Pe pline și pe vină din uclor
Și pe ștergarul de întins pe masă.

Pe brazi mai jur, pe Mureș și pe Jiu
Pe flumurile înflorind pe criste
Că nici o zare nu-și va stinge
Cu miezul împlinitorilor acestei.

E-aița semetie în Carpați
Și-aița zare petrecută-n grău
Că oştirile de cucuruz veghează
Veghează alb și pietrele de riu.

Jur pe columne, farină și dor
Pe Dunăre, pe tricolor și-amiază
Că ochiul meu plecat în ochiul fatului
In pacea calmă dinspre zori, veghează.

FLORICA MERUȚĂ BĂ

Cîmpia și oamenii ei

Teodor Bulza s-a născut în Cîmpia de Vest și își iubește locul de baștină cu patimă. Romanul său „Julie” (recent apărut la editura timișoreană „Focla”) stă mărturia intru aceasta.

Tinorul românesc a cîtezat (spre lauda lui) să pătrundă într-un univers otit de des cercetat (de prozatorii mai vechi sau mai noi), acela al satului românesc, incit s-au și grăbit unii să spună că... nu s-ar mai putea scrie aproape nimic despre el.

Se pare că adevarul, cum că nu există temă sau „filon” (ca să împrumutăm un termen mai... nou, la urma urmei preluat și el de către critici) care să poată cîmpia după un număr de cărți (sie ele chiar exceptionale), are nevoie, din cind în cind, de cito o demonstrație. Si Teodor Bulza o face. Așadar el scrie despre un sat, care poate fi botezat și altfel (cu numele altor sate risipite în necuprinderea cîmpiei), peste el cîmpie și oamenii ei. Nu vom povestii ce se întimplă în romanul „Julie” (ne-am ferit, cu grija, și cu alte pările, de cărăbușii cîmpiei și Mureșului și purilor). Iar oamenii cîmpiei ieșesc în cîmpie și îngrijesc anotimpuri, sub anotimpuri, sint o-

să se joace după potul cu soartă oltor, ceptul se sau bătrâni, stabile de accea supuși lui să săraci de cind se stiu să re va slăsi cu berega de un cîine ciobănesc (de Gheorghe). Nata asupra iubirilor măsoare, și nici asupra violente, dramatice, (care sunt oadă furtună), și căci cîmpie și oamenii ei. Vom spune sonajor principal este vine din istorie cu obiceiurile de cind lumea treptat își schimbă felul vieții. Si se cîmpie spune că românci pe unele sale, dindu-vă vîgorosă (si cîmpie căciind-o de poezie). El stie să cîmpie și Mureșul și purilor. Iar oamenii cîmpiei ieșesc în cîmpie și îngrijesc sub anotimpuri, sint o-

Desi roman de deosebită cîmpie, nu dă certitudinea că nici scriitor care, găsindu-se cîmpie ordinar, FLORIN BAL

Note de lector

unui prozator și îmbucuroare, pentru noi, cind o întîlnește la un debutant) un sat al lui. În universul făcut de el poți să-i începi cu suspiciune dar pe măsură ce suscipcie dar pe măsură ce înaintezi cu lectura ei te fură, te îngăduiește, și la sfîrșit își vei putea spune că esti mai bogat măcar cu încă o drogoste — oceea pentru cîmpie și oamenii ei. Nu vom povestii ce se întimplă în romanul „Julie” (ne-am ferit, cu grija, și cu alte pările, de cărăbușii cîmpiei și Mureșului și purilor). Iar oamenii cîmpiei ieșesc în cîmpie și îngrijesc sub anotimpuri, sint o-

